

Marijan F. Kranjc

Slovenački general Otmar LANGERHOLZ, brigadni general VKJ i beogradski potomci

U svojoj knjizi *Slovenačka vojna inteligencija* (Slovenska vojaška inteligenca) prvi sam celovitije predstavio i sve slovenačke generale i admirale Vojske kraljevine Jugoslavije, jedino za brigadnog generala Otmara Langerholza nisam raspolagao sa podacima o tačnom kraju rodjenja, subini posle aprilskog rata 1941, datumu smrti i potomcima.

Oktobra ove 2012 godine iz Beograda su se mi po elektronskoj pošti javili praunuk Darijan Mihajlović i unuke Sanja Marinković te Nina Mihajlović, koji su mi poslali nedostajuće podatke. Zato i za slovenačke i srpske posetioce nudim celovitije predstavljenje.

Pukovnik Otmar Langerholz, 1939
(Album Sanja M., Beograd, 2012)

10. **LANGERHOLZ, Otmar** (Celje, 10. 11. 1885 – Beograd, 14. 9. 1970), pešadijski brigadni general, komandant pešadije Moravske divizije u Nišu¹.

¹ Vojni arhiv VKJ, Beograd, kadrovska list za peš. brigadnog generala Otmara Langerholza Mile S. Bjelajac, Generali i admirali Kraljevine Jugoslavije 1918–1941, Beograd 2004 (pogrešan kraj rodjenja, čerka Rine)

Republika Slovenija República Slovenia	Nadškofija Maribor Curia Archiepiscopalis Mariborensis- Lavantina Arhiv Archiv	
KRSTNI LIST - Testimonium baptismi		
Zupnija Celje - Sv. Danijel	dne 19. 11. 2012	č. 351-12/N/I/12
Parochia	štev. 4	num.
Kršna knjiga zvezek 1885-1894	stran 33	št. 201
Izb. cop. tomus	pagina	numerus
Datum, kraj župnije rojstva Dies, locus, parochia natus Dies Baptismi Ime Nomen zakonski, nezakonski, legitimos zak. im., bci legitimos, illegitimos civ. legi filius, fia Krstni in rodbinski imo, stan. vera očeta patris Johann Langerholz, K. K. Bezirksgerichts Adjunkt. r. k. Nomen, cognomen, conditio, religio mater matris Franziska roj. Juvančič, r. k. Krej. St. Poprja bivališča staršev Locis, num., parochia commemorationis parentum Primenk, ime, policično hotrov Cognomina, nomen, conditio patrinorum Krstiteľ Baptizans Oponita (rodžakon., birmi, poroka, itd.) Adnotatio (legitim., confirm., matr., etc.) Arhivska taksa: 7 EUR		
Datum, kraj župnije rojstva Dies, locus, parochia natus Dies Baptismi Ime Nomen zakonski, nezakonski, legitimos zak. im., bci legitimos, illegitimos civ. legi filius, fia Krstni in rodbinski imo, stan. vera očeta patris Johann Langerholz, K. K. Bezirksgerichts Adjunkt. r. k. Nomen, cognomen, conditio, religio mater matris Franziska roj. Juvančič, r. k. Krej. St. Poprja bivališča staršev Locis, num., parochia commemorationis parentum Primenk, ime, policično hotrov Cognomina, nomen, conditio patrinorum Krstiteľ Baptizans Oponita (rodžakon., birmi, poroka, itd.) Adnotatio (legitim., confirm., matr., etc.) Arhivska taksa: 7 EUR		
I.S. podpis - subscriptio		

Krštenica – Otmar Langerholz²

Krstni list: Otmar Langerholz, izdan 21. 1. 1919
(Privatni arhiv; Nina M., Beograd, 2012)

Osnovnu školu i 4 razreda realke završio je u Ptuju, a zatim je od 1901 do 1904 pohadjao kadetsku školu u Mariboru i školu gadjanja 1914 u Brucku. Bio je katolik. Govorio je nemački in francuski.

Otac Ivan je bio advokat u Ptuju, veliki patriota, u braku sa Fani rodj. Juvančič imalu su troje dece – Otmara i dve čerke, koje niso ostavile potomke. Očevi pretci su bili rudari u Saksoniji.

² Krstni list: Otmar Cyril Franz LANGERHOLZ, rodjen 10. 11. 1885, Celje, elektronska kopija, dostavljena 20. 11. 2012. Kasnije sam primio i krštenicu iz 1919. godine.

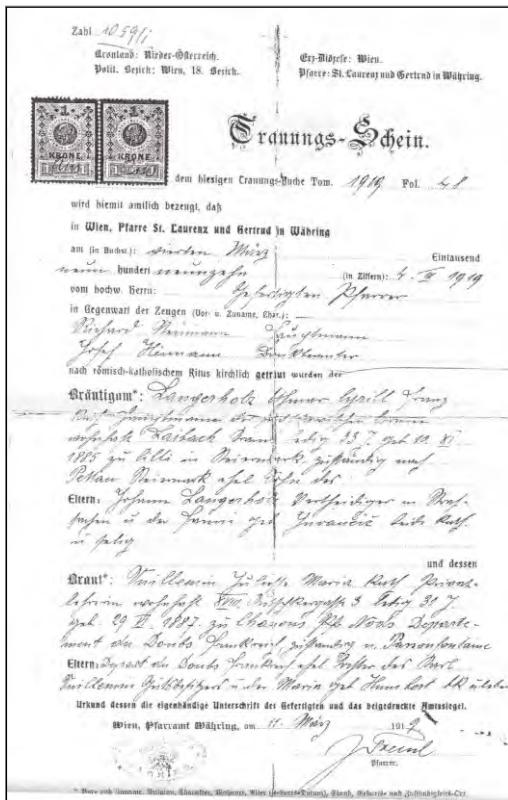

Kapetan i zaručnica, Beč, 1914
(Album Sanja M. Bg, 2012)

Dana 4. 3. 1919 u Beču kapetan Jugoslovanske vojske oženio se sa Juliette Marie Ursula VUILLEMIN, rođena 29. 6. 1887 u Chanons, Francuska, umrla 30. 12. 1973 u Beogradu, učiteljica, sa kojom su imala troje dece: Ivet, rođena 28. 2. 1921 u Bulle, Francuska; Rene, rođena 9. 10. 1922 i Anriet, rođena 15. 11. 1924, obe rođene u Celju, Slomškov trg 6. Potomci iz Francuske i Srbije se medjusobno posećuju.

Porodični spomenik Vuillemin, Francuska
(Privatni album, Darijan M., Beograd, 2012)

Venčanica, Beč, 1919 (Arhiv, Sanja, M., Bg, 2012)

General Otmar i supruga sahranjeni su na Novom groblju Beogradu, u Vrtu sečanja. Pokraj njih su sahranjene Ivet i Anriet, a Rene na drugom delu.

Sve vreme posle završetka kadetske škole 1905 i do sloma Avstro-Ugarske, bio je pripadnik 9. pešadijskog puka na ruskom i italijanskom bojištu kao poručnik i kapetan, na dužnostima ordonansa komandanta bataljona, komandira pešadijske, dopunske i mitraljeske čete i zastupnika komandanta bataljona.

U pojedine činove unapredjivan je ovako: u zastavnika 18. 8 1905, u potporučnika 1. 5. 1908, u poročnika 1. 11. 1912 i u kapetana II. klase 1. 9. 1915.

Dana 2. 9. 1914 bio je na ruskom bojištu ispred Lublina lakše ranjen u levi lakat.

Ivet i majka, Ptuj, 1921
(Album, Sanja M, Bg, 2012)

Bio je Maistrov borac i 1919 je učestovao u borbama za Korušku. Nakon prelaska u vojsku Kraljevine SHS bio je **10. 3. 1919** unapredjen u kapetana I. klase, u majora 14. 10. 1920, u potpulkovnika 14. 10. 1924, u pukovnika 17. 12. 1929 i u čin pešadijskog brigadnog generala 6. 9. 1939.

Obavljao je sledeće dužnosti:

- načelnik intendanture Dravske divizije (14. 1. 1919–23. 9. 1919);
- komandir 2. čete 3. bataljona 16. pešadijskog puka »Car Nikola«, u činu kapetana I. klase, u gušenju »arnautskog ustanka« (23. 9. 1919–21. 6. 1922) i **komandir čete i komandant bataljona u 39. pešadijskom puku u Celju** i na bugarskoj granici (21. 6. 1922–14. 4. 1927);
- komandant 3. in 4. bataljona 49. pešadijskog puka u Strumici i Berovu (26. 4. 1927–28. 5. 1930);
- pomočnik komandanta 32. pešadijskog puka u Mostaru (12. 6. 1930–30. 5. 1932);
- komandant 32. pešadijskog puka u Mostaru (30. 5. 1932 – 2. 4. 1935), poznat i po tome što je oficirima i podoficire zabranio šamaranje vojnika, 4. pešadijskog puka i 47. pešadijskog puka (2. 4. 1935–31. 12. 1935), (1. 2. 1936–8. 11. 1936);
- komandant vojnog okruga u Prokuplju (8. 11. 1936–27. 11. 1938);
- komandant 3. pešadijskog puka u Kruševcu (6. 11. 1938–12. 9. 1939);
- komandant pešadije Moravskog divizijsko područja (6. 9. 1939) i
- privremeni sudija Velikog vojnog suda u Beogradu (31. 3. 1941).

Pukovnik O. Langerholz (u sredini) sa štabom, Kruševac, 1938
(Privatni album Sanja M., Beograd, 2012)

Primio je sledeća odlikovanja: orden beloga orla III. stupnja, orden beloga orla IV. stupnja i orden sv. Save IV. stupnja.

Puk. O. Langerholz (u sredini), sa štabom; Kruševac, 1938,
supruga Juliette (beo šešir) i čerka Ivet (prva levo, beretka)
(Privatni album Sanja M., Beograd, 2012)

Početkom 2. svetskog rata bio je 17. aprila 1941 zarobljen u Kačaničkoj klisuri, pa je zatem sve do 1945 preživeo u nemačkim zarobljeničkim logorima, najprije u oficirskom odnosno generalskom delu logora u Osnabrücku pod oznakom Oflak VI C, a od oktobra 1943 u Hammelburgu pod oznakom D-3 in D-4.

General – zarobljenik, 1941–1945

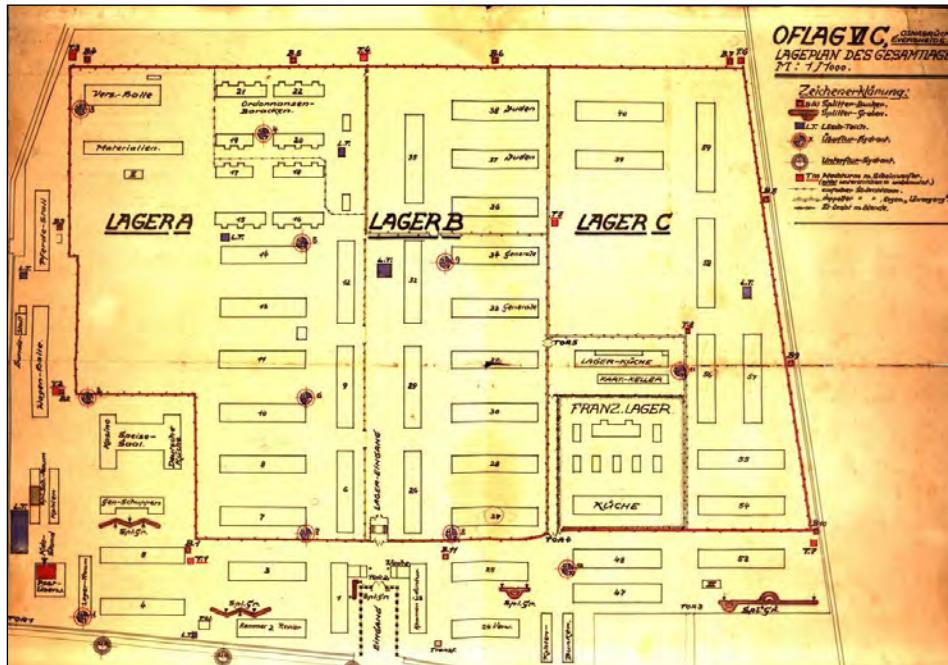
(Privatni album; Sanja M., Bg, 2012)

Langerholz sa kolegama, Osnabrück, 1942

(Privatni album: Sanja M., Beograd, 2012)

U Osnabrücku je bilo zatočeno oko 12.000 zarobljenih pripadnika VKJ, medju kojima i 180 generala i admirala. Život u logoru bio je dobro organizovan, jedino hrana je bila dosta slaba.

Zarobljenički logor Oflak VI C u Osnabrücku, Nemačka, 1941-1945
(Google, nemački zarobljenički logori)

Od 1942 vojni su se zarobljenici (Srbi, Crnogorci, Bosanci i Slovenci) podelili na pročetnike i jugoslovansko orientisane, medju kojima su bili i Slovenci. General Langerholz uživao je veliki ugled. Kao Slovencu odnosno Štajercu sa nemačkim prezimenom i solidnim znanjem, nemačkog jezika, nudjeno mu je, da prestupi u nemački Wehrmacht, što je odbio sa indignacijom, rekavši, da će se i Nemci uskoro naći u sličnom položaju. Nakon hvatanja grupe zarobljenika koji su pobegli iz logora u Osnabrücku, uspeo je odvratiti komandanta logora, da uhvaćene zarobljenike streljaju, jer je kao sudija Vrhovnog vojnog suda u Beogradu, dobro znao Ženevsku konvenciju o postupku sa vojnim zarobljenicima.

O. Langerholz sa kolegama, Hammelburg, 1944
(Privatni album: Sanja M., Beograd, 2012)

Mama Juliette (u sredini) i čerke Rene, Ivet, Anriet, Niš, jun 1941
 (Privatni album: mag. Nina M., Beograd, 2012)

U toku nemačke okupacije, porodica je najprije boravila u Pirotu, a zatim u Nišu kod porodičnog prijatelja. Supruga je šivala košulje in prodavala po selima (4 jaja za košulju). Živeli su veoma skromno. Supruga Julietta je bila inače veoma odvažna (mužev revolver je skrivala u klaviru), a zbog znanja jezika (nemačkog i francuskog) i veoma snažaljiva). Sa suprugom u zarobljeništvu održavala je redovne pismene kontakte.

Kartica iz nemačkog zarobljeništva, 12.1.1943 - Za Branka i Pericu, zahvala za paket, pozdrave za prijatelje u Nišu, potpisani kum Stevo, Apostol i Milan Ivanović
 (Privatni arhiv. mag.. Nina M., Beograd, 2012)

Po završetku rata Otmar se vratio u Beograd i zatražio penziju. Sa suprugom su kupili skroman stan u Ulici Baba Višnjina 44. Potpuno se posvetio porodici i unucima. Zetu i pukovniku Milanu Kovačeviću pomogao je u pripremi generalskog ispita.

**Sanja (u belom, medju bakom i dedom)
sa ocem i majkom Ivet (desno), Beograd, 1960**
(Privatni album: Sanja M., Beograd, 2012)

Baka, Sanja, deda, Nina i Milena, Bg, 1960
(Privatni album: mag. Nina M., Beograd, 2012)

General-potpukovnik Milan Kovačević (1921-2010)
(Album Radovan K., Bg, 2012)

Sve tri čerke su se udale odmah nakon završetka rata i živele u Beogradu, Užicu, Nišu i Skoplju, a fakultete su završile u Beogradu. Većina njihovih potomaka živi u Beogradu, i to: najstarija čerka Ivet, 1921, dipl. pravnica, udata za Živojina Marinkovića, poslovnog zastupnika REK Velenje u Beogradu, pokojna, ima hčerku Sanju Marinković, 1948, profesoricu stranih jezikov i književnosti te višu savetnicu u republičkom ministarstvu za školstvo, u penziji, živi v Beogradu; Rene, 1922, magistra farmacije, udata za majora JNA Branka Panajotovića, pokojna, ima hčerku mag. Ninu Mihajlović, 1945, specialistku neurologije u penziji, sa privatnom ordinacijom »Neuropsihomedika« u Beogradu, koja ima sina Darijana Mihajlovića, režisera i docenta Fakulteta dramskih umetnosti i unuka Andriju, oba u Beogradu, kao i čerku Katarinu, koja sa sinom Stefanom živi u Atini, Grčka; te najmladja Anriet, 1924, dipl. ekonomista, udata za general-potpukovnika JNA Milana Kovačevića (iz porodice legendarnog Save Kovačevića), pokojna, ima sina Radovana, 1946, dipl. ing. mašinstva u penziji i Ivanu, dipl. ekonomista, kao i čerku Milenu, 1953, višu bibliotekarku Vojno-tehničkog zavoda Žarkovo u penziji, svi troje žive u Beogradu.

Predstavljam unuke/unuka:

Mag. Nina M., spec. neurolog, unuka
(Privatni album: Nina M., Beograd, 2012)

Radovan K., dipl. ing. mašinstva, unuk
(Privatni album, Radovan K., Bg, 2012)

Prof. Sanja M., viša savetnica, unuka
(Privatni album, Sanja M., Beograd, 2012)

Milena K., viša bibliotekarka, unuka
(Privatni album, Radovan K., Bg, 2012)

Broj potomaka generala Otmara Langerholza će se svakako povećati, a što dokazuje venčana fotografije praunuke Ivane.

Venčana, april 2010, Ivana, praunuka
(Privatni album: Radovan K., Bg, 2012)

Na kraju moram još dodati, da je general Langerholz prisutan u velikom slovenačkom biografskem leksikonu – *Osebnosti (ličnosti)*, str. 600, naravno, sa greškama, koje sam ovim člankom ispravio.

Langerholc, Otmar (okolica Ptuja, 10. 11. 1885–1941?, Srbija?), brigadni general. 1904 je končal kadetnico v Mb. Med 1. sv. v. je bil častnik a.-o. armade, na rus. in it. bojišču, 1919 se je vključil v jsl. vojsko in bil načelnik intendanture Dravske divizije, v vojski Kraljevine Jugoslavije poveljnik pehotnega bataljona, nato pehotnega polka v Mostarju in vojaškega okrožja v Prokuplju (Srbija) in 1939 tam postal v. d. poveljnika pehote v Moravskem divizijskem območju. Domnevno je padel v aprilske vojne 1941.

Osebnosti (ličnosti) – veliki slovenački biografski leksikon, Ljubljana, 2008 (moj članak)